

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Semnificația duhovnicească a Postului Nașterii Domnului

Cred, că fiecare creștin, care poate să uzeze de zestrea lui de viață spirituală, începând cu anii copilăriei, își mai aduce aminte de momente importante ale vieții lui, legate de apropierea mării sărbători a Crăciunului. Această recurgere la experiențele sau trăirile copilăriei, ale finereții sau ale maturității, înseamnă un ajutor prețios pentru raportarea omului la prezentul concret, care îl poate inspira, ajuta și, totodată, îl poate încuraja spre a întrezări noi perspective ale vieții lui actuale.

Acest demers personal al fiecărui creștin este absolut necesar astăzi, într-o lume ce caută să-l acapareze cu totul pe om, să-l stăpânească în întregime, punându-l în situația de a nu se mai putea bucura cu adevărat de marile evenimente (sărbători) creștine.

Sărbătoarea Nașterii Domnului este un asemenea eveniment excepțional. Transformarea marilor sărbători ce vor veni în prilejuri unilaterale de a acumula bunuri materiale, iar magazinele (supermarketurile) să devină un fel de „temple religioase ale modernității”, unde omul post-modern merge spre a se „închina”, reprezintă într-adevăr un pericol major pentru identitatea creștină de astăzi. De aceea, fără a minimaliza nevoia omului de a avea bunuri materiale, este important, ca odată cu racordarea noastră la prezentul imediat, să recurgem, în același timp, la experiențele spirituale, duhovnicești pe care le-am acumulat în timp, legate de apropierea marilor sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei. Această recurgere sau itinerariu spiritual îl ajută pe omul de astăzi să se regăsească pe sine însuși, să se oprească din coborârea lui pe trepte din ce în ce mai joase ale dezumanizării, indicându-i perspectiva mai înaltă și mai luminoasă a coborârii cerului pe pământ, cu toate darurile sale, culminând cu Darul Pruncului Iisus,

și a ridicării pământului, cu întreaga umanitate, la cer. Spre acest centru al sărbătorii – venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu, în Pruncul din Betleem – caută Biserica lui Iisus Hristos să-l călăuzească pe oameni.

Postul Nașterii Domnului reprezintă un binecuvântat prilej, de a îndrepta atenția omului spre esențialul vieții, spre centrul de lumină infinită a Darului Crăciunului.

De aceea, se cuvine ca această perioadă a Postului să fie înțeleasă în semnificațiile ei duhovnicești, care să-l încurajeze pe omul contemporan să se ridice deasupra banalului, monotonei, efemerului, păcatului etc.

1. Postul Nașterii Domnului reprezintă un timp ce se cere a fi transfigurată cu ajutorul mijloacelor spirituale, pe care el le pune la îndemâna credincioșilor. Întreaga atmosferă a acestei perioade de timp îndeamnă la reculegere și regăsire a unei dimensiuni mai complexe a vieții. Din acest răstimp emană o anumită vrajă, un etos ce se cere a fi integrate în cotidian. Frumusețea slujbelor religioase, a rugăciunilor și a colindelor au constituit de-a lungul timpului reazem de nădejde pentru credincioșii ortodocși români în vremuri de restriște și de încercare.

2. Întreaga perioadă a Postului Crăciunului are cel puțin trei perioade importante, care au accentele lor duhovnicești specifice: perioada de început a Postului, 15 noiembrie a fiecărui an, până la sărbătoarea Intrării în biserică a Maicii Domnului, 21 noiembrie, reprezintă timpul de intrare în Post, de reanalizare a vieții credinciosului de până atunci și încercarea de acomodare a acestuia cu exigențele acestui Post; de la această sărbătoare, din 21 noiembrie, și până la sărbătoarea Sf. Ierarh Nicolae,

Continuare în pagina 2
Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Duminica înaintea Nașterii Domnului

„Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui. Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iesei; Iesei a născut pe David regele; regele David a născut pe Solomon din femeia lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Ioasaf; Ioasaf a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia; Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon; După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care s-a născut Iisus, ce se cheamă Hristos. Așadar peste tot, de la Avraam până la David sunt paisprezece neamuri; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri, și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântec de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcate. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a zis de Domnul prin prorocul care zice: Iată, fecioara va avea în pântec și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu. Deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, căruia i-a pus numele Iisus”. (Matei 1, 1-25)

Îubiți frați și surori în Hristos Domnul, cele două duminici care preced sărbătoarea nașterii Domnului reprezintă un minunat prolog al marelui Praznic al Crăciunului. În aceste două duminici îi pomenim pe toți părinții după trup ai Domnului și pe toți dreptii Vechiului Testament.

Acest lucru ne arată că taina mântuirii noastre se înrădăcează într-o istorie, în istoria unui popor care face dovada intervenției lui Dumnezeu în lumea noastră. Tot Vechiul Testament, prin personalitățile evocate în textul evangheliei citite astăzi, evocă realitatea prezenței Lui în mijlocul celor care cred în El și care-și pun speranța în ajutorul Său. Importanța acestei liste genealogice este aceea de a demonstra că Iisus este descendent al regelui David, că El este Regele-Mesia, adică Cel uns de Dumnezeu ca rege al Israelului.

Urmând explicațiile numelor acestora (prin apelul la cartea de predici a părintelui Petre Semen) se pot observa câteva trăsături interesante legate de stăruința întru credință ca temei al continuității și apropierii de Dumnezeu.

Dintre cele 14 neamuri, reprezentate doar de bărbați, ca cei care reprezentau

o familie, ne rețin atenția câteva nume mai importante, și anume:

Iehonia care semnifică *Pregătirea lui Yahweh* sau Yahweh este Creator (Yahwe, tradus cu Domnul, este unul din multele nume date de către evrei lui Dumnezeu). Trebuie să amintim că la evrei numele nu se puneau deloc aleatoriu. Prin aceste nume, familia respectivului mărturisea ca Dumnezeu-Creatorul pregătește ceva bun, ceva salvator pentru poporul Său.

Acesta l-a născut pe **Salatiel** care se traduce prin cuvintele: *Eu m-am rugat lui Dumnezeu*. Cum acesta se afla printre iudeii exilați în Babilon, chiar numele său ne arată că în exil iudeii au respectat legea strămoșească și s-au rugat mult lui Dumnezeu. Exemplul evreilor este valoros și pentru noi creștinii care suntem atenționați că atunci când suntem la necaz și strâmtorare să nu încetăm a ne ruga lui Dumnezeu.

Salatiel l-a născut pe **Zorobabel**, nume ce are mai multe semnificații, și anume: o *Sămânță* sau un *Vlăstar al Babilonului* ori chiar *Născut în Babilon*.

Continuare în pagina 2
Pr. Filip ALBU

Din sumar

- ▶ Sus în casa lui Crăciun - tradiționalul concert de colinde al Facultății de Teologie din Arad pagina 3, pr. Filip Albu
- ▶ Prezența ÎPS Arhiepiscop Timotei la aniversarea a 25 de ani de la înființarea Universității Aurel Vlaicu din Arad pagina 3, pr. Filip Albu
- ▶ Știri pagina 4

Semnificația duhovnicească a Postului Nașterii Domnului

Urmare din pagina 1

6 decembrie, este timpul de accentuare a efortului ascetic al Postului, când încep catavasiile Nașterii: „Hristos Se naște, măriți-L !...” și când încep a răsună în biserici și la casele credincioșilor frumoasele colinde.

În fine, perioada de timp din 6 decembrie până în ziua de 24 decembrie, ajunul Crăciunului, reprezintă invitația Bisericii la continuarea strădaniilor duhovnicești ale credincioșilor, pentru a urca tot mai sus pe scara pregătirii spirituale pentru marele praznic al Nașterii Domnului.

3. Exigențele acestui Post reclamă o mai mare sensibilitate a omului față de tot ceea ce îl înconjoară, lăsând să apară în plan uman, social, virtuțile luminoase: iubirea, iertarea, solidaritatea, curajul, facerea de bine etc. Nicicând nu se simte mai îndemnat credinciosul la acte de milostenie, precum se întâmplă în perioadele de post. Faptele bune primesc o nouă conotație, atunci când ele sunt săvârșite în legătură cu pregătirea omului pentru a se bucura de darurile Crăciunului. Un colind ne și îndeamnă la aceasta, când spune: „Dar, nu uita, când ești voios, creștine să fii bun !” Strămoșii erau voioși și luminoși, atunci când posteau, devenind transparenți pentru semenii lor și receptivi la nevoile și suferințele lor.

4. Împlinirea rodnică a efortului ascetic al Postului Crăciunului are loc prin Taina Spovedaniei și prin cea a Împărtășaniei. Prin aceste două Taine, credinciosul se purifică de toate formele egoismului îngust și păcătos, și se unește cu Izvorul vieții adevărate, Iisus Hristos. Credincioșii simt în forul lăuntric al sufletului lor ecoul vibrant al cântării bisericești: „Trupul lui Hristos primiți și din Izvorul Cel fără de moarte gustați !”

Prin primirea celor două Taine amintite, credincioșii și-au curățat cămara sufletelor lor, pentru ca în ea să se nască din nou Pruncul Iisus Hristos, Care devine în felul acesta, călăuză și bucuria vieții lor.

5. Prin urmare, Postul Nașterii Domnului are profunde înțelesuri teologice și semnificații duhovnicești, la care trebuie să recurgă mereu credincioșii, în calitatea lor reală, vie, iar nu formală și superficială, de mădulare ale Trupului tainic al lui Hristos – Biserica. Ca atare, acest Post reprezintă un cadru și un prilej de progres social, cultural, misionar, duhovnicesc, și, în final, o înaintare fermă a credinciosului pe calea și întru bucuria întâlnirii cu Iisus Hristos, Domnul vieții și al istoriei.

Omagierea primilor profesori ai Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

Anul acesta s-au împlinit aniversării 25 de ani de la înființarea Universității „Aurel Vlaicu” din Arad. Cu acest prilej au fost organizate mai multe manifestări omagiale, prima dintre acestea a avut loc în data de 9 decembrie, în primitoarea Aula Magna a corpului M a Universității.

Evenimentele de aici au cuprins, printre altele, și o gală de premiere, unde, la propunerea conducerii Facultății de Teologie „Ilarion V. Felea”, cadrele didactice ale Facultății au primit, din partea d-nei. Rector, Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, plachete aniversare și diplome ca semne de mulțumire și prețuire pentru contribuția lor la reînființarea și creșterea acestei instituții teologice.

Astfel, pentru părinții profesori Silviu Anuichi și Dumitru Moca, trecuți la cele veșnice, s-a păstrat un moment de reculegere.

Între ce aniversați în aplauzele participanților s-au numărat: PS Episcop dr. Daniil Stoenescu, Pr. Prof. Emil Roman, Pr. Conf. Dr. Teodor Baba, Pr. Prof. Dr. Constantin Rus, Pr. Prof. Dr. Ioan Tulcan și Pr. Nicandru Cuțaru.

Pr. F. ALBU

Duminica înaintea Nașterii Domnului

Urmare din pagina 1

O altă semnificație a numelui ar fi aceea că Babilonul va fi împrăștiat. Numele acestuia poate fi interpretat și ca un fel de profecție, întrucât atunci când Zorobabel a ajuns la maturitate, imperiul babilonienilor a căzut sub loviturile mezilor și ale perșilor conduși de către regele Cyrus (539 î.Hr.). Acesta a dat celebrul edict (de la Ecbatana) de eliberare pentru toate popoarele subjugate, printre careși iudeii, cu dreptul de a se întoarce fiecare în țara sa de naștere. Cum acesta descindea din familia regală a lui Iuda, lui Zorobabel i s-a încredințat autoritatea din partea lui Cyrus (537) de a-i conduce în Palestina pe cei peste 42.000 de evrei liberi și circa 7.000 de sclavi. Așadar, prin Zorobabel s-au împlinit drepturile naționale dar și cele religioase ale evreilor, deoarece el a pus și temeliele noului templu (cel de-al doilea) de la Ierusalim.

În semn de grațitudine că Dumnezeu i-a adus acasă pe evrei, Zorobabel a pus numele copilului pe care l-a născut în libertate **Abiud**, care vrea să zică în limba aramaică, vorbită pe atunci, *Tatăl demnității*, întrucât, prin mila divină, evreii au fost repuși în vechea lor demnitate, aceea de a fi oameni liberi și moștenitorii de drept ai Palestinei.

Se știe că după exil, situația celor repatriați nu era deloc grozavă nici din punct de vedere material și nici pe plan spiritual, încât poporul se gândea cu nostalgie la vremurile de glorie de odinioară. În speranța unei reveniri la acea stare, Abiud

a pus și el numele copilului pe care l-a născut **Eliachim** care se tâlcuiește prin *Dumnezeu va trezi, Dumnezeu va întări sau va îndrepta*. Era un nume profetic fiindcă, într-adevăr, Dumnezeu a întărit moralul unui neam revenit acasă, dar foarte sărăcit pe toate planurile, încât grație ajutorului divin s-a reușit refacerea celebrului sanctuar din Ierusalim și rezidirea cetății.

Acesta l-a născut pe **Azor**, adică *Tăria luminii*, care l-a născut la rândul său pe **Sadoc** sau **Țadoc**, adică pe cel care se cheamă *Cel drept, Cel nevinovat*, ca un semn că poporul iudeu, după multe încercări și rătăcirii, a reînceput să meargă pe drumul cel drept, pe calea nevinovăției și a împlinirii voii lui Dumnezeu. Într-adevăr, până la momentul redresării spirituale, profetii spun că poporul se clatină din rătăcire în rătăcire, cum se clatină trestia de vânt de la o mare la cealaltă, după expresia lui Amos (8, 12).

Țadoc sau *Cel drept* va naște și el un prunc. Acesta se va numi **Achim**, care înseamnă *Frați* sau *Prieteni*. Ca și în alte cazuri, semnificația numelui are o mare încărcătură spirituală și teologică. Ea ne poate arăta că doar atunci când omul credincios se teme de Dumnezeu și trăiește în dreptate, ca și Țadoc, poate numi pe semenii săi frați sau prieteni. Așadar, nunele de Achim, adică *Frați*, probează că de acum principiile religios-morale în societatea iudaică se sedimentaseră solid, iar oamenii se aveau ca frații cei buni. Mai departe citim că Achim l-a născut pe **Eliud** care semnifică *Lauda lui*

Dumnezeu sau mai altfel zis, *Dumnezeului meu I se cuvine laudă*. Prin acest nume, Biblia ne dă o mărturie indirectă că cei care se consideră frații Îl laudă împreună pe Dumnezeu, mulțumindu-i pentru toate. La rândul său, Eliud l-a născut pe **Eleazar**, nume care înseamnă *Dumnezeu este ajutorul meu*. Acest nume mărturisește direct că tot darul vine de sus, de la Dumnezeu, iar când i se naște un fiu îl va numi **Matan**, adică *dar*.

Astfel, înțelegem că fiecare personaj a avut un rol și a fost chemat să dea mărturie despre nădejdea sa, care nu era numai a sa ci a unui neam întreg. Încât, deducem de aici cu titlul de principiu că, fiecare verigă a lanțului unui neam are rostul său.

Împreună cu această genealogie sacră suntem și noi invitați să privim în urmă, la înaintașii noștri și să identificăm acolo o moștenire a credinței care ne provoacă și pe noi la aceeași mărturisire, căci forța noastră ca neam și ca părți ale acestuia vine tocmai din această identitate de trăire a credinței în purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

Dacă aceea de până la *plinirea vremii* trăiau într-o așteptare, acum, după venirea lui Dumnezeu la noi prin Fiul Său, suntem invitați să trăim bucuria credinței și a părtășiei cu Cerul. Tocmai de aceea și moștenirea noastră pentru cei care vor urma este atât de importantă, încât, odată intrat Iisus în viața și neamul nostru, prin taina Botezului, trebuie să se schimbe modul nostru de viață.

Gala premiilor de excelență la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad

Cu ocazia împlinirii a unui sfert de veac de la înființarea Universității „Aurel Vlaicu” din Arad au fost organizate mai multe manifestări aniversare. Între acestea s-a numărat și o gală specială de premiere a personalităților care și-au adus contribuția la afirmarea Universității arădene. La aceasta s-a adăugat și o gală de premiere a cercetării. În deschiderea evenimentului, corul mixt al Facultății de Teologie, condus de Conf. Dr. Mircea Buta, a intonat imnul academic și rugăciunea *Tatăl nostru*.

A fost reiterat aici colaborarea deosebită și specială dintre Universitatea „Aurel Vlaicu” și Arhiepiscopia Aradului, doamna. Rector, prof. Univ. Dr. Ramona Lile acordându-i IPS Arhiepiscop dr. Timotei Sevcicu o diplomă de excelență ca mărturie a recunoștinței Universității.

Pentru implicarea deosebită în viața Facultății, ca semn de prețuire pentru întreaga activitate administrativă și didactică desfășurată în ultimul sfert de veac, la propunerea decanului Facultății de Teologie, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, și cu acordul Consiliului Facultății, le-au fost oferite diplome distinselor cadre didactice: Pr. Prof. Dr. Ioan Tulcan, Pr. Prof. Dr. Constantin Rus și Conf. Dr. Mircea Buta.

În cadrul aceluiași eveniment, ca urmare a procesului de selecție, au fost decernate premii pentru excelență în cercetare, în anul universitar 2015-2016, următoarelor cadre didactice: Arhid. Conf. Dr. Caius Cuțaru; Pr. Lect. Dr. Filip Albu; Arhid. Asist. Drd. Tiberiu Ardelean.

Pr. F. A.

Prezența ÎPS Arhiepiscop Timotei la aniversarea a 25 de ani de la înființarea Universității „Aurel Vlaicu” din Arad

Ziua de 9 decembrie ac. a constituit, pentru Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad, aniversarea a 25 de ani de la înființarea acestei instituții academice în orașul de pe Mureș. La acest eveniment a fost prezent și Arhiepiscopul Aradului, Înaltpreasfințitul Dr. Timotei Sevcicu, precum și reprezentanți ai instituțiilor de învățământ superior din țară și străinătate, oficialități ale instituțiilor centrale și locale, oameni de cultură, foști profesori și studenți.

În mesajul adresat cu această ocazie, ÎPS Sa a evocat tradiția locală prezentă încă de la începutul veacului al XIX-lea,

prin binecunoscuta școală preparandială și care a însemnat o legătură durabilă

între Biserică și Școală. Pe firul acestei moșteniri s-a conturat și realizarea visului

arădenilor de a avea o instituție academică aici, Facultatea de Teologie făcând parte constitutivă din inițierea acestui proiect care s-a dezvoltat frumos aici. Așadar, avem un viitor aici garantat de tot ceea ce s-a împlinit până acum. Prin urmare, Dumnezeu să binecuvânteze cu ani mulți și rodnici Universitatea „Aurel Vlaicu”.

În cadrul acestui eveniment, ÎPS Sa i-a fost înmănată o diplomă și o plachetă omagială de recunoaștere a contribuției avute în înființarea și parcursul acestei instituții academice, mai ales prin Facultatea de Teologie Ortodoxă.

F. A.

Sus în casa lui Crăciun - tradiționalul concert de colinde al Facultății de Teologie din Arad

Apropierea sărbătorii Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos aduce, an de an, prilej de bucurie pentru arădeni prin aceea că, de peste un sfert de veac, vestea minunată a Nașterii Pruncului Sfânt este adusă, cu măiestrie muzicală îndelung pregătită, de corurile Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad.

Și anul acesta, cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, cele două coruri ale instituției academice amintite: corul bărbătesc *Atanasie Lipovan* și corul mixt *Sfântul Maxim Mărturisitorul* au susținut un recital de colinde în sala *Regele Ferdinand* a Primăriei Municipale, sub genericul amintit mai sus.

Dintre oficialitățile de marcă invitate amintim aici prezența reprezentanților autorităților și instituțiilor locale, cum sunt: Dl. Iustin Cionca, Președintele Consiliului Județean Arad, delegați ai Domnului Gheorghe Falcă, Primarul Municipiului Arad, distinsele doamne Prof. univ. dr. Ramona Lile și Prof. univ. dr. Coralia Cotoraci, Rectori ai Universității „Aurel Vlaicu”, respectiv Universitatea „Vasile Goldiș” din Arad, decani ai Facultăților Universității „Aurel Vlaicu”, consilieri eparhiali, profesorii și ostenitorii Facultății de Teologie din Arad.

La inițiativa părintelui decan, Pr. Prof. dr. Cristinel Ioja, deschiderea și prezentarea concertului a fost făcută de PC Pr. drd. Sandu Vlad-Sergiu de la Parohia Firiteaz, Protopopiatul Arad.

În frumoasa sa alocuțiune, preocuparea sa a evidențiat câteva aspecte importante ale teologiei și tradiției colindatului: „Perioada în care ne aflăm acum, cea a postului, a fost instituită de către Biserica noastră străbună, ca pregătire pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului sau a Crăciunului, pentru a avea în sufletele noastre spațiu și timp pentru primirea Celui care este mai presus decât acestea, Iisus Hristos Care S-a făcut Om din iubire pentru oameni. Slujbele liturgice și textele biblice care se citesc în această perioadă vorbesc despre pregătirea omenirii, prin strămoșii, profeții și dreptii Vechiului Testament, ca să primească pe Fiul lui Dumnezeu „Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri, S-a întrupat de la Duhul Sfânt și

din Fecioara Maria și S-a făcut Om”, cum frumos mărturisim în Simbolul de credință.

Bogăția teologică și spirituală a textelor liturgice din Postul Crăciunului și din ziua Sărbătorii Nașterii Mântuitorului Hristos vine din Sfintele Scripturi și din scrierile Sfinților Părinți ai Bisericii care au meditat îndelung și profund la taina iubirii lui Dumnezeu pentru oameni arătată nouă prin Întruparea și Nașterea Fiului Său, Cel ce S-a făcut Om din iubire pentru oameni, S-a smerit pe Sine, ca să ne înalțe pe noi la viața și slava veșnică.

Inspirate din această bogăție a cântărilor liturgice bisericești, *colindele sunt expresia cea mai vie a culturii teologice și duhovnicești populare a românului creștin ortodox*. Ele sunt un memorial și o prelungire a Liturghiei și a slujbelor de Crăciun auzite în biserică. Sunt ecou și rodire a slujbei și sfințeniei Bisericii în sate și orașe, în casele creștinilor, întrucât inimile credincioșilor au devenit biserică, peșteri din Betleem transformate în sălășuri primitoare pentru cer, case de oaspeți în care Pruncul este preamărit de magi înțelepți!

Colindele se cântă în cor, împreună, în stare de comuniune, pentru că persoanele care le cântă: *copiii, tinerii sau vârstnicii* reprezintă ceteele de îngeri care au cântat la Nașterea Mântuitorului Hristos în Betleem: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoire*” (Luca 2, 14). Colindele se cântă în cor, în comuniune, și pentru că ele reprezintă credința Bisericii, iar Biserica este adunarea oamenilor în iubirea Preasfintei Treimi.

Dar colindele se cântă în cor nu numai împreună cu oamenii din vremea

noastră, ci și în cor cu strămoșii, cu generațiile trecute. „*Azi cu strămoșii cânt în cor colindul sfânt și bun, / Tot moș era și-n vremea lor bătrânul Moș Crăciun*”.

Cu alte cuvinte, colindele sunt deodată eveniment contemporan, nou, dar și tradiție veche.

Colindele sunt *statornicie și proșpețime*. Ele reprezintă legătura vie a credinței Bisericii și a iubirii ei față de Hristos-Domnul, ca răspuns al oamenilor la iubirea lui Dumnezeu Cel veșnic Care S-a făcut Om.

În același timp, *Colindele au darul de a revigora în Biserica lui Hristos conștiința misionară, întrucât misiunea de a vesti iubirea lui Dumnezeu prin cuvânt și faptă este o vocație a tuturor creștinilor*.

În colinde se arată familiaritatea oamenilor cu Dumnezeu - Copilul, cu Pruncul Iisus, Cel ce este „*mititel înfășățel în scutec de bumbăcel*”. Apropierea maximă a lui Dumnezeu de oameni, prin Întruparea Fiului veșnic, îi face pe aceștia să se apropie de Dumnezeu. În colinde se cântă taina lui Dumnezeu Care coboară din ceruri și vine pe pământ, Se naște din Fecioară într-o peșteră, pentru că Dumnezeu dorește să sfințească și să mântuiască lumea (umanitatea și natura) din interiorul ei, cu acordul libertății ei. Fiul lui Dumnezeu Se face Fiul Omului, Se sălășluiește între oameni. El vine la noi, pe pământ, în casa și sufletul nostru, pentru ca noi să putem intra în casa cea cu multe locașuri a Tatălui din ceruri, așa după cum ne spune Mântuitorul când zice „*în casa Tatălui Meu multe locașuri sunt*” (Ioan 14, 2).

Colindul românesc a fost și va ră-

mâne pentru totdeauna o sursă de trăire intensă, de bucurie deplină a sufletelor noastre, adunate în jurul Pruncului Iisus, Cel Care din Fecioară S-a născut pentru noi și pentru a noastră mântuire. Melodicitatea și exuberanța acestei muzici, simplitatea ei, candoarea redării în discursul muzical și delicatețea expresiei textului contribuie din plin la farmecul inconfundabil caracteristic colindelor religioase românești”.

Recitalul corului bărbătesc, condus de PC Arhid. Asist. univ. drd. Tiberiu Ardelean a cuprins următoarele piese: „*Liniște*” – Gheorghe Danga; „*Bună dimineața*” – Gheorghe Danga; „*Mare minune*” – Gheorghe Cucu (dirijor: Rafael Pop – student în anul IV); „*Sus în casa lui Crăciun*” – Gheorghe Șoima; „*Doamne a Tale cuvinte*” – Vasile Ștefu (dirijor: Andrei Dimitriu – student, anul III); „*O ce veste minunată*” – Gheorghe Dima; „*La Betleem*” – Constantin Drăgușin; „*Somnul lui Iisus*” – Francois Gevaert; „*Leru-i ler*” – Gabriel Popescu (solist: Ștefan Muț, student anul II); „*Plugușorul*” – Maxim Vasiliu.

A urmat corul mixt, condus de maestrul Conf. univ. dr. Mircea Buta, în repertoriul lor regăsindu-se următoarele piese: „*Colinda Judelui*” și „*La ieșiți boieri afară*” – Marin Dârvă; „*Când s-a născut Domnul Sfânt*” – Marius Cutaș; „*Domnul Iisus Hristos*” – Timotei Popovici; „*Colindă*” – versuri Vasile Voiculescu, prelucrare M. Buta; „*Florica*” – Francisc Hubic, solo – Daria Ardelean; „*La Vifleem colo-n jos*” – Nicolae Lungu; „*Praznic luminos*” – Timotei Popovici; „*Sfânt locaș*” (Silent night) – mel. tradițională, prelucrare și armonizare: M. Buta; „*Concert de Crăciun – (Magii de la răsărit)*” – Ion Runcu, solist: drd. Sorin Săplăcan (și în final, un diptic); „*Ziurel de zi*” (Tiberiu Brediceanu) și „*Colindă*” – Vasile Spătăreanu.

Aplauzele publicului spectator au venit să înobileze o prezentare de excepție, evidențind astfel o seară specială de pregătire a marelui Praznic și a noului an.

În răsunetul imnului arhieresc, ÎPS Arhiepiscop Timotei a binecuvântat pe cei prezenți și, mulțumind corurilor, a urât cele de cuviință tuturor, spre sănătate și împliniri.

Pr. Filip A.

ȘTIRI

ÎPS Arhiepiscop Timotei la ședința de bilanț a Consiliului Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

Apropierea sărbătorilor de încheierea anului civil prilejuește momente de evaluare a ceea ce s-a desfășurat în acest răstimp de vreme. O astfel de împrejurare a constituit motivul întrunirii Consiliului Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, la care a participat Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, alături de cadrele didactice ale acestei instituții academice.

ÎPS Timotei a adresat aici un cuvânt prin care a evidențiat rolul Facultății în păstrarea unității și fidelității față de valorile tradiționale ale Bisericii, având în vedere faptul că instituția academică îi pregătește pe viitori slujitori ai altarelor.

Primul punct pe ordinea de zi a adus o informare din partea decanului, PC Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja evidențind și apreciind pozitiv: participarea Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad la Gala premiei personalităților și a cercetării din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad; vizibilitatea Facultății în presa laică și bisericească, prin grija ÎPS Arhiepiscop Timotei, în cadrul emisiunii „Universul credinței” de la televiziunea națională; evenimentul tradițional legat de concertul de colinde, adresându-se mulțumiri corurilor și dirijorilor pentru prestația de excepție; stabilirea și aprobarea participării cadrelor universitare la sesiunea de examene; un alt aspect important a evidențiat finalizarea bibliotecii, prin aportul direct al Arhiepiscopiei Aradului, fiind implicat PC Pr. Mihai Blaj, consilier economic, cu concursul direct al Universității care va dota acest loc cu calculatoare conectate la biblioteci online; în problema cercetării științifice a fost apreciată contribuția cadrelor didactice în editarea volumelor care vor fi scoase curând de la tipar: primul număr al revistei Studia Doctoralia, Anuarul, revista Teologia, albumul și volumul aniversar. În cadrul acestei întâlniri au fost aprobate și noua siglă a Facultății.

Festivalul de colinde „Vin colindătorii!”, în Parohia Arad-Bujac

Biserica parohială cu hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul” a Parohiei Arad-Bujac, a devenit neîncăpătoare în seara zilei de 12 decembrie a.c., când a avut loc cea de-a treia ediție a Festivalului de colinde „Vin colindătorii!”. Această manifestare cultural-spirituală, ortodoxă și românească, s-a desfășurat cu înalta binecuvântare și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului și a întrunit și în acest an grupuri de colindători, copii și tineri din parohiile arădene: Arad-Centru, coordonat de pr. paroh Traian Micoroi și dirijat de Sorin Săplăcan și Anca Prodan; Aradul Nou, coordonat și dirijat de pr. consilier Gabriel Mariș; Micalaca Veche II, coordonat de pr. paroh Mircea Bupte și dirijat de tânărul Stelian șimonca; Sănnicolau Mic, coordonat de pr. paroh Gheorghe Gligor și dirijat de maestrul Vasile Rus; Pâncota, coordonat de pr. Aurel Leonardo Doca și dirijat de prof. Florina Cismaș; Arad-Bujac, coordonat de pr.dr. Vasile Pop și dirijat de Viorel Iute și Grupul coral „Trifon Lugojan”, dirijat de Marinel Roz.

Organizatorii evenimentului din acest an au fost: Arhiepiscopia Aradului – Asociația „Filantropia”; Centrul Cultural-Pastoral „Sfântul Ierarh Nicolae” al Parohiei Arad-Bujac și Liceul cu program Sportiv din Arad.

În prezența Ierarhului și a Preacucernicilor Preoți, a oficialităților locale și a unui mare număr de credincioși, grupuri de copii și tineri din parohiile ortodoxe arădene amintite mai sus, îmbrăcați în frumos port popular, au desfășurat urechea și au deschis inima auditorilor prin colindele tradiționale interpretate. Fiecare grup a fost răsplătit cu daruri, oferite din partea organizatorilor, iar preoții coordonatori au primit din partea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, diplome de onoare.

Prezentarea grupurilor de colindători a fost făcută de către părintele protos. dr. Iustin Popovici, consilierul cultural al Arhiepiscopiei Aradului.

La finalul concertului a luat cuvântul domnul prof. Gheorghe Mandache, directorul Liceului cu Program Sportiv Arad, care a evidențiat bunele raporturi de colaborare existente între Parohie și Școală, în baza parteneriatului încheiat.

Părintele paroh, dr. Vasile Pop, coordonatorul Centrului Cultural-Pastoral al Parohiei Arad-Bujac, în calitate de gazdă, a adus cuvânt de mulțumire Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru prezență și pentru binecuvântarea și susținerea acordată în desfășurarea acestui eveniment, precum și tuturor preoților, susținătorilor, credincioșilor și tinerilor participanți.

În încheierea programului, Înaltpreasfinția Sa i-a felicitat pe toți tinerii și copiii care au colindat și i-a îndemnat pe mai departe la păstrarea și promovarea tradițiilor și colindelor străbune locale. De asemenea, a mulțumit preoților de la parohiile implicate în realizarea acestei frumoase inițiative și a transmis alese doriri de sănătate, împliniri și bucurii duhovnicești, sărbători binecuvântate și un An Nou mai prosper în cele bune.

Liturghie arhierescă în Parohia Apateu

În Duminica a 28-a după Rusalii (a Sf. Strămoși după trup ai Domnului), 11 decembrie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat Sfânta Liturghie arhierescă în biserica cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh” din Parohia Apateu, Protopopiatul Ineu, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat în fața bisericii de către părintele Adrian Zaha, protopopul Ineului, preotul paroh Constantin Ilica, de oficialitățile locale, de numeroși credincioși, tineri și vârstnici.

În cuvântul de învățătură rostit în cadrul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei a vorbit despre „Cină și ospăț de taină” (cf. Col. 3; Luca 14), adică cei chemați atât la aceasta, iar în asociere cu parabola nunții fiului de împărat (Mt. 22), negăsind justificarea unui răspuns negativ. Ori, la mântuire și dobândirea împărăției cerești sunt chemați toți oamenii, părtașia fiind cea duhovnicească pe care posturile pregătitoare ale marilor sărbători, Crăciunul și Paștile, o îmbie tuturor credincioșilor, a amintit Ierarhul.

În încheierea Sfintei Liturghii, părintele paroh Constantin Ilica a adus mulțumiri ÎPS Timotei pentru grija părintească pe care o poartă față de credincioșii din Parohia Apateu, precum și preoților slujitori, oficialităților prezente și tuturor credincioșilor care au luat parte la Sfânta Liturghie.

Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul mixt al parohiei, unul dintre coruri de renume din Arhiepiscopia Aradului. La sfârșit, corul dirijat de părintele paroh, a oferit Înaltpreasfinției Sale și

credincioșilor prezenți un buchet de colinde cu ocazia apropierii Praznicului Nașterii Mântuitorului Hristos, continuând o tradiție începută cu mulți ani în această parohie și la care participă și Înaltpreasfințitul Părinte Timotei în fiecare an, în Postul Crăciunului.

Biserica parohială a fost construită în perioada iulie 1909 – noiembrie 1910, în stilul tradițional al bisericilor din regiunea Aradului, fără cupolă. În exterior are forma de navă cu abside laterale (stranele). Partea superioară a turnului (turla) este acoperită cu tablă și este o adevărată bijuterie în stilul barocului vienez, bine proporționat, bogat ornamentat, cu motive geometrice. Biserica a fost pictată între anii 1977-1978 de către pictorul Ioan Căzilă în tehnica fresco, stil neobizantin. Biserica a fost renovată în anul 2010 când s-a și pavat împrejurul bisericii. În 2011 a fost pardosit interiorul cu marmură, iar în 2012 s-a refăcut acoperișul, fiind acoperită cu tablă.

În anul 2011, odată cu împlinirea a 100 de ani de la zidirea bisericii, Chiriarhul arădean, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, a oficiat slujba de sfințire a bisericii, după ce aceasta a fost restaurată în întregime, atât în exterior cât și în interior.

Sfințire de clopot în Parohia Sinte-Mare

În Duminica a XXVIII – a după Rusalii, în ceas de seară, Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în mijlocul credincioșilor din Parohia Sinte-Mare, Protopopiatul Arad. La invitația preotului paroh, Pavel Ioan, Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, însoțit de arhidiaconul Tiberiu Ardelean și în prezența unui sobor de preoți, a oficialităților locale și a numeroși credincioși a săvârșit slujba vecerniei.

Împlinirea a 19 ani de slujire neîntreruptă în parohia Sinte-Mare a părintelui Pavel Ioan, a coincis cu slujba de binecuvântare și sfințire a clopotului destinat capelei nou construite și au constituit motivul poposirii Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Sevcicu, care la finalul slujbei a rostit un cuvânt de învățătură în același cadru al citirilor duminicale a Sfinților Strămoși după trup ai Domnului ce au răspuns pilduitor în istoria sfântă pentru generațiile următoare participând la câștigarea împărăției cerurilor. Totodată, Chiriarhul a înscris importanța clopotelor în Biserică, drept simbol al chemării continue a credincioșilor la viața cultic, aceasta având ecoul așteptat în cea de fiecare zi prin faptele creștinești ce conduc la buna înțelegere între oameni.

În final preotul paroh a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru anii de păstorie, Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Sevcicu pentru acceptarea invitației de a lua parte la dubla bucurie a comunității, iar oficialităților și credincioșilor parohiei le-a mulțumit pentru implicare.

Seara s-a încheiat cu o agapă frățescă și cu invitația preotului paroh Pavel Ioan către Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului de a mai poposi și cu alte oportunități în Parohia Sinte-Mare.

Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopii aradului.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚARU
Administrație: Pr. FILIPALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.